

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Den politiske Baggrund for Ændringerne til Sociallovgivningen

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1942

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Den politiske Baggrund for Ændringerne til Sociallovgivningen](#) 3

[Den politiske Baggrund for Ændringerne til Sociallovgivningen](#) 4

[Den politiske Baggrund for Ændringerne til Sociallovgivningen](#) 5

[Den politiske Baggrund for Ændringerne til Sociallovgivningen](#) 6

DEN POLITISKE BAGGRUND
FOR
ÆNDRINGERNE
TIL
SOCIALLOVGIVNINGEN

*

KØBENHAVN

DANSK ANDELSTRYKKERI

1942

Fra socialdemokratisk Side maa vi anse det for urimeligt, at denne Sag er rejst i den nuværende Situation. Tilbageholdenhed vilde have været ikke alene forsvarlig, men nyttig under de forhaandenværende Forhold. Alle Arbejdere og Socialdemokrater maa imidlertid her huske, at *Socialdemokratiet staar alene* med denne Opfattelse, og at alle de andre 4 Partier i Samarbejdet er enige om, at der paa en Række Omraader trænges til Ændringer »for at hindre Misbrug og styrke Viljen til at søge Arbejde i Stedet for at tage Understøttelse«, som Begrundelsen lyder fra den Side.

Det kan ikke benægtes, at uheldige Forhold kan anføres, men vi og Arbejdsløshedskasserne kan med Styrke og god Samvittighed hævde, at Historierne om Misbrug er voldsomt overdrevne. Vi stod imidlertid over for den Situation, at de andre Partier bestemt ønskede de paastaaede Mangler afhjulpet, og fra et af Partierne gjorde man en Drøftelse af Ændringer til en *Betragtning for ekstra Hjælp* til Arbejdsløshedskasserne. Af Hensyn til Kasserne og deres Medlemmer baade paa det daværende Tidspunkt og i den kommende Tid maatte vi derfor anse en Afvisning af Spørgsmaalet for uforsvarlig. Dette vil forstaaes, naar man erindrer, at der siden den første ekstraordinære Lov under Kriegen, Loven af 16. December 1939, er bevilget Kasserne Ekstratilskud til et samlet Beløb paa 58,3 Mill. Kr.

Det fremgaar af Resultatet af Kommissionens Forhandlinger, at det er lykkedes vore Repræsentanter at forhindre de alvorlige Forringelser, som man fra visse Sider havde Planer om. Størstedelen af de foreslaaede Ændringer gaar ud paa at skabe en mere betryggende Kontrol. Selv om vi maa mene, at man ogsaa her paa adskillige Punkter er gaaet urimelig vidt, fordi der i det store og hele ikke kan rejses berettiget Kritik mod den hidtidige Kontrol og Administration, vil antagelig alle være enige om, at det vilde være i høj Grad uklogt blankt at afvise Ændringer. Det vilde have givet Anledning til forstærket Mistænkeliggørelse baade af hele Arbejdsløshedsforsikringen og af den sociale Forsorgslovgivning, og dette kunde meget let føre til voldsommere

Indgreb, hvis de andre Partier senere kan tage Sagen op *uden om* Socialdemokratiet. Og saglig set ønsker Kasserne, Fagbevægelsen og Partiet naturligvis ogsaa, at Misbrug udelukkes.

Ser man Resultatet paa denne Baggrund — og det *maa* man gøre — vil man forstaa, at vore Repræsentanter i Kommissionen ved at tiltræde de foreslaaede Ændringer har handlet ud fra deres alvorlige Overbevisning om, hvad der gavnede Arbejdsløshedskasserne og deres Medlemmer mest. Dette gælder baade, naar man ser ud i Fremtiden, og naar man ser paa den øjeblikkelige Situation.

Hvad den nuværende Situation angaar, er der to Ting at tage i Betragtning.

For det første bør ingen Arbejdere være i Tvivl om, at det politiske Samarbejdes Bevarelse er af afgørende Betydning, saa længe de nuværende Forhold varer. Men der kan heller ikke være Tvivl om, at en blank Afvisning af disse Ændringer vilde bringe Samarbejdet i alvorlig Fare. Fuldkommen sikkert er det i alt Fald, at en saadan Afvisning fra vor Side vilde skabe stærk Misstemning mod Arbejderbevægelsen i de øvrige Samarbejdspartier, maaske ikke mindst i de Partier, der ikke har stræbt efter nogen Nedsikring, men har krævet Sikkerhed for bedst mulig »Orden i Tingene« paa dette Omraade. En saadan Udvikling er ingen Arbejder interesseret i.

Hermed er vi inde paa den anden Ting, som maa tages i Betragtning fra vor Side. Saa vanskelige som Beskæftigelsesforholdene vil være under Krigen, maa man regne med, at Arbejdsløshedskasserne ogsaa i den kommende Tid kan faa Brug for ekstra Tilskud fra Staten, dersom Understøttelsessatserne skal kunne opretholdes uden yderligere Kontingentforhøjelser. I Øjeblikket regner man med, at 20—30 Kasser vil blive vanskeligt stillet i Finansaaret efter 1. April 1942. Man kan imidlertid være sikker paa, at denne Vej vilde være lukket, dersom der ikke gennemføres Ændringer i den ønskede Retning. De, der har rejst denne Sag, vil ikke have nogen Betænkeligheder ved at forhindre yderligere Ekstratilskud. Mange af dem vil tværtimod med Sindsro se paa Virkningerne heraf for Kasserne og deres Medlemmer. Paa denne Maade kunde man jo naa til de Resultater, som man fra den Side gerne ser, men som man nu ikke naar frem til. At

hengive sig til Forhaabninger paa dette Omraade, hvis vi afviser, vilde være oplagt letsindigt. Dette Ansvar har vore Repræsentanter følt og har handlet derefter. Og selv om vi hellere havde set dette Spørgsmaal udsat, ved vi, at vore Repræsentanter i Kommissionen har arbejdet baade dygtigt og med Resultat. De bør derfor ikke have Utak fra nogen Side indenfor Arbejderbevægelsen. Netop i denne Forbindelse er der Grund til at understrege, at vore Repræsentanter gennem Kommissionsbetænkningen har faaet de andre Partiers Tilsagn om, at Bevillingsmyndighederne vil stille sig velvilligt til Spørgsmaalet om Statens Bistand, forsaavidt Arbejdsløshedskasserne maatte komme i økonomiske Vanskeligheder.

Dette er for Arbejdsløshedskassernes Medlemmer et meget vigtigt Led i den afgivne Betænkning.

Hvad Lovforslagenes Behandling i Rigsdagen angaar, har vore Repræsentanter i Samarbejdsudvalget forbeholdt vor Rigsdagsgruppe Ret til at gennemdrøfte alle Enkeltheder, og i det Rigsdagsudvalg, hvor Lovforslagene vil blive behandlet, vil vi prøve alle Muligheder for at lempe paa de Ændringer, som er os mest imod. Under disse Overvejelser vil vore Udvalgsmedlemmer og vor Partiledelse naturligvis, som altid i saadanne Spørgsmaal, ogsaa drøfte Tingene med Repræsentanter for Arbejdsløshedskasserne og for De samvirkende Fagforbund. I Fællesskab vil vi søge at naa det bedst mulige Resultat. Derfor kan man ude i Arbejderorganisationerne tillidsfuldt regne med, at denne vigtige Sag vil blive varetaget paa bedste Maade af saavel de faglige som de politiske Repræsentanter.

Hvis derfor visse Urokredse i Organisationerne søger at benytte dette Spørgsmaal til at spekulere i Splittelse inden for den faglige eller den politiske Bevægelse eller mellem disse to Bevægelser, maa de afvises lige saa bestemt som danske Arbejdere altid har gjort det. Enhver tænkende Arbejder vil forstaa, at den Utilfredshed, som denne Sag paa nogle Punkter kan give Anledning til, ikke skal adresseres hverken til Fagbevægelsen eller til det socialdemokratiske Parti. Og enhver vil ved blot en Smule Eftertanke forstaa, at Sammenhold om og Styrkelse af den faglige og politiske Organisation er Krav, som alle Arbejdere mere end nogen Sinde før maa gøre deres til at opfylde.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk